

จังหวะสังหาร

เสียงครางอืดอืดทรมาณปนด้วยเสียงหอบเหนื่อยหนัก
ดังเสียดอยู่ในความมืด แรงกดดันมรณะที่เปลี่ยนมวลอากาศเบา
ไร้น้ำหนักให้มีสภาพหน่วงหนักโถมกดเอเยนต์ทั้งสามจนหมอบแทบ
ผืนหญ้า ในขณะที่พลังประหลาดของฟอร์มาลีนจำกัดปริมาณ
ออกซิเจนในอากาศจนบางเบาทำเอาคนทั้งสามหอบระล่ำ เหตุการณ์
บานปลายจนกลายเป็นเลวร้ายถึงขีดสุด

ความพยายามฝืนต้านอำนาจของนัยน์ตามรณะทำให้กล้ามเนื้อ
ทั่วร่างของเอเยนต์ทั้งสามเกร็งเขม็ง แต่ก็ทำได้เพียงใช้แขนทั้งสองข้าง
ยันไว้ไม่ให้ตลอดทั้งร่างแนบติดกับพื้น เท่ากับว่าพวกเขาอยู่ในสภาพ
อันตรายที่ไม่สามารถป้องกันตัวได้โดยสิ้นเชิง!

แต่ฟอร์มาลีนกลับยังนิ่งเฉย มันเพียงใช้ดวงตาวิปริตที่สะท้อน

ความปรีดีเปรมกวอดมองไปยังใบหน้าที่กำลังบิดกระตุกด้วยความ
ทรมานของคนทั้งสาม

“ผมบอกแล้วไงครับ ว่ามดปลวกยังงี้ก็คือมดปลวก พวกคุณ
เลือกข้างผิดเอง”

เสียงพรวดแหบเสียดแทรกขึ้นในความเงียบ

ความรู้สึกแค้นที่สุ่มแน่น ทำให้ตลอดทั้งร่างของ Mr. Z สั่นระริก
เขาพยายามเกร็งกำลังผืนด้านเท่าที่ทำได้ เจตนาในใจมีเพียงต้องการ
ลุกขึ้นยืนแล้วรวักไถป็นลั่นกระสุนให้ทะลุปากของมัน

ในฉับพลัน พอร์มาลีนกลับมีท่าที่เปลี่ยนไป มันชะงักคำพูด
พลางเหลียวไปมองด้านหลังของตนเอง เหมือนสัมผัสอะไรบางอย่างได้
นัยน์ตาบนใบหน้าแห่งเหี่ยวสะท้อนประกายวิปริตเกรี้ยวกราด

“ดูเหมือนว่าคืนนี้ผมมีเรื่องต้องจัดการหลายอย่าง เสียใจด้วย...
คงไม่มีเวลาเล่นกับพวกคุณมากนักเพราะคืนนี้มีมดปลวกหลายตัว
พยายามรุกรานผม”

มันจบประโยคด้วยรอยยิ้มวิปริตที่แฉะบนริมฝีปาก

ความวิตกปรากฏขึ้นในแววตาเอเยนต์ทั้งสามในทันที ด้วย
พลังสมองของมันที่ขยายขอบข่ายการรับรู้ออกไป บางทีพอร์มาลีนอาจ
จะจับการเคลื่อนไหวของพวกเด็กชายที่ขาดการติดต่อกับพวกเขาได้

พอร์มาลีนหันกลับมา มันใช้ดวงตาวิปริตกวาดมองใบหน้าที่บิด
เกร็งด้วยความทรมานของเอเยนต์ทั้งสามทีละคนก่อนที่จะหยุดลงที่
Mr. O พลังแฉะยิ้มเหี้ยม

ในฉับพลัน มวลอากาศพลันกดดันหนักหน่วงกว่าเดิม Mr. O
รู้สึกว่าย่นวับไปรอบลำคอตามมาด้วยอาการจุกกระอักจนแค้นสำลัก

ทันใดนั้นชายหนุ่มพลันถูกกระซากลอยขึ้นกลางอากาศจนเท้าลอยสูงจากพื้น ตลอดทั้งร่างของเขาคลายกับถูกแขวนอยู่ ทั้งๆ ที่ไร้เครื่องพันธนาการใดๆ!

“อ้อกกก อักกก!!”

Mr. O ร้องอย่างทรมาน เขาใช้มือทั้งสองปลายคว้าไปรอบลำคอตนเองราวกับพยายามดึงอะไรบางอย่างให้หลุดออก ในความรับรู้ที่เริ่มเลือนรางของชายหนุ่ม รู้สึกว่าราวกับมีเส้นเชือกที่มองไม่เห็นรัดรั้งรอบลำคอของเขาไว้

“ค่อยลืมรสความทรมานไปเรื่อยๆ นะครับ ก่อนที่จะถึงลมหายใจห้วงสุดท้าย แต่ผมรับรองว่าจะส่งเพื่อนของคุณตามไปติดๆ”

“ไอ้!!”

Mr. Z คำราม พยายามยกป็นขึ้นประทับเตียง แต่ก็ทำได้เพียงแค่นั่งพยายา เพราะมือทั้งสองข้างสันระริกจนแทบประคองป็นไม่อยู่

ความทรมานคุกคาม Mr. O นึกขึ้นเรื่อยๆ สภาวะโกล้งขาดอากาศอากาศหายใจทำให้ใบหน้าของเขากระตุกถี่ ขณะที่เส้นเลือดผุดโปนซอนไซไปทั่วหน้า รอบลำคอปรากฏรอยป็นแดงคล้ายกับถูกอะไรบางอย่างรัดขัดเจนนขึ้นเรื่อยๆ!

ลู่ๆ นัยน์ตาวิปริตพลันลู่กวาว ราวกับรับรู้อะไรบางอย่างได้พร้อมกันนั้นร่างของ Mr. O ที่ห้อยค้ำกลางอากาศพลันร่วงลงพื้นหญ้า ชายหนุ่มแค้นล้าลึกรุนแรงพลางหลบหายใจหนัก

บริเวณหน้าผากของฟอร์มาลีนปรากฏกระสุนยาวนัดหนึ่งลอยค้ำงอยู่กลางอากาศ ห่างจากหน้าผากของมันแค่ไม่กี่นิ้ว

“อ้อ ยังไม่หมดแรง นับว่าเก่ง”

มันเปรยขึ้นพร้อมแฉะเยิ้มเหยียด

ทุกคนรู้ได้ทันทีว่ากระสุนนัดนั้นคือฝีมือของไซยาไนต์ เขาฉวยโอกาสที่ฟอร์มาลีนกำลังลงมือกับ Mr. O ลั่นไก มันจึงต้องยังมือกลับมาป้องกัน แสดงว่าไซยาไนต์ที่อยู่ในระยะห่างออกไปได้รับผลกระทบจากดวงตาวีบริตน้อยกว่า

“ถ้าอย่างนั้นก็แกก่อนแล้วกัน”

ฟอร์มาลีนเอ่ยขึ้นพร้อมกับคว้ามือไปข้างหน้าราวกับจับอะไรบางอย่าง ทันใดนั้นบนพื้นหญ้าปรากฏรอยยุบยวบจนต้นหญ้าลู่ลงเกิดรอยลากยาวเป็นทางพุ่งตรงเข้ามาหาฟอร์มาลีน ทั้งๆ ที่ไม่มีวัตถุใดแต่คนทั้งหมดรู้ได้ทันทีว่านั่นคือร่างของไซยาไนต์ที่ถูกดึงให้เข้ามา

ฟอร์มาลีนกำลังอยู่ในลักษณะชูมือขึ้นกลางอากาศ แต่ไม่กี่วินาทีให้หลังร่างของไซยาไนต์พลันปรากฏขึ้น เขากำลังดิ้นทุรนทุรายกลางอากาศในสภาพไม่ต่างอะไรจาก Mr. O ก่อนหน้านี้ ความทรมาณทำให้ร่างสลายลงจนไว้ไม่ไหวจนต้องปรากฏร่างขึ้น!

รอยยิ้มวิปลาสเผยบนริมฝีปากของมันขณะที่มองดูร่างซึ่งกำลังดิ้นทรมาณตรงหน้า ร่างของไซยาไนต์ดิ้นหนักหน่วงขึ้นทุกทีบ่งบอกความทรมาณสาหัส Mr. Z มองภาพตรงหน้าด้วยสายตาที่คั่งแค้น แต่จิตใจที่ตนเองกลับไม่มีทางช่วย

“ลาก่อน ใ้สู่นักรบไอ้ของค์กร...”

ฟอร์มาลีนแค้นเสียงเหยี้ยมลอดไร้พิน

ไซยาไนต์ที่ไร้ทางหนีดินหนักขึ้นทุกที แรงกดดันวีบริตบีบจนหน้าากที่เขาสวมเกิดรอยร้าว

ในขณะที่เหตุการณ์เป็นไปในทางร้ายถึงขีดอันตราย

จู่ๆ ใบหน้าวิบริตพลันบิดกระตุก ในดวงตาของมันเป็นสาดสะท้อนประกายตระหนกกระคนสงสัยขึ้น ขณะที่เหลียวหน้ามองไปด้านซ้ายของตนเอง รวากับในม่านความมืดมีอะไรบางอย่างที่กระตุกความสนใจของมันให้หันมอง

แต่ไม่กี่วินาทีต่อมา ม่านนัยน์ตาของฟอร์มาลีนพลันหดวูบลง สัญชาตญาณระวังอันตรายในกายของมันแผ่รื้องลั่น ในความมืดปรากฏวัตถุบางอย่างกำลังพุ่งเข้าใส่มันอย่างรวดเร็วในระยะห่างหลายร้อยเมตร

วัตถุนั้นพุ่งเข้ามาเป็นวิถีโค้งจากด้านบน ปรากฏเป็นจุดเล็กๆ ในความมืดและค่อยๆ ขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อมันใกล้เข้ามา

วินาทีนั้นทุกคนยังไม่รับรู้ถึงการมาของวัตถุประหลาด ยกเว้นฟอร์มาลีนเพียงคนเดียวที่มีประสาทการรับรู้ในระดับพิเศษ วินาทีที่ภาพของวัตถุต้องสงสัยประจักษ์ชัด นัยน์ตาของฟอร์มาลีนพลันเบิกโพลงอย่างตระหนกหนัก

สิ่งที่กำลังพุ่งลงมาใส่มันคือ รถยนต์!

รถยนต์แบบซีดานสี่ประตูทั้งคัน กำลังพุ่งฝ่าอากาศลงมาใส่ศีรษะของชายวิบริต ฟอร์มาลีนร้องอำนาจจิตทั้งหมดกลับมา ไชยาไนด์ที่กำลังทวนร่ายอยู่กลางอากาศร่วงลงสู่พื้น พลังวิบริตที่กดดินเอเยนต์ทั้งสามอยู่คล้ายออกในทันที

พวกเขาารู้ได้ทันทีว่าโอกาสมาถึงแล้ว คนทั้งสามรวบรวมกำลังถลันออกมาจากบริเวณนั้น พยายามออกห่างจากฟอร์มาลีนให้มากที่สุด ไชยาไนด์เองก็เช่นกัน เขากลับเข้าสู่สภาวะล่องหน พร้อมกับถลันตัวห่างออกมาด้วย

ฟอร์มาลีนที่ตกอยู่ในสภาวะวิกฤติยกมือขึ้นเหนือศีรษะ ทำท่าทางราวกับแบกอะไรบางอย่างอยู่

โครมมมม!!

เกิดเสียงดังสนั่นในฉบับพลัน! รถยนต์ที่กำลังร่วงลงมาทับมันหยุดค้างกลางอากาศ ราวกับปะทะใส่กำแพงที่มองไม่เห็นห่างจากร่างของฟอร์มาลีนไม่เกินสามเมตรจนหน้ารถบุงบุงบู่บี้ แรงปะทะทำให้กระจังหน้ารถแดงเปิดขึ้น ไฟหน้าทั้งสองข้างแตกละเอียด รวมถึงกระจกหน้ารถที่ร่วงกราวลงพื้น

หลังปะทะแต่ไม่กี่วินาที รถทั้งคันเริ่มเอนลงก่อนจะร่วงลงบนพื้นหญ้าเกิดเสียงดังสนั่น ถึงแม้จะรอดจากสภาวะวิกฤติมาได้ แต่การรวมอำนาจจิตอย่างรุนแรงเมื่อครู่ทำให้ฟอร์มาลีนหอบหนัก ใบหน้าของมันบิดเกร็งจนเส้นเลือดปูดโปนบนหน้าเหี่ยวยุบจนอัปลักษณ์กว่าเดิม

ทันใดนั้นอำนาจจิตของมันก็สัมผัสได้ถึงการมาของพลังอาฆาตที่หนักหน่วงซึ่งกำลังใกล้เข้ามา ในม่านมืดปรากฏร่างสูงโปร่งขึ้นราวๆ แต่ที่ชัดเจนคือนัยน์ตา

มันเป็นนัยน์ตาแดงสดราวกับเลือด!!

เจ้าของนัยน์ตาเคลื่อนที่เข้ามาใกล้มันอย่างช้าๆ จนเหลือระยะห่างแค่ไม่กี่สิบเมตรร่างยิ่งชัดเจน เมื่อมันเห็นภาพตกรหน้าชัดกับตาฟอร์มาลีนถึงกับชบครามแน่นจนได้ยินเสียงฟันในปากบดเสียดกัน นัยน์ตาวิปริตสะท้อนประกายเรียวกวาด

“แก!”

“โอ้โฮ ไม่เจอกันพักเดียว สารรูปทุเรศขึ้นเยอะ!”

เจ้าของร่างสูงโปร่งเปรยเรียบๆ พร้อมเผยรอยยิ้มอำมหิต ก่อน

จะปรายตามองไปยังซาการถที่พังยับ

“พอดีไม่มีที่จอดนะ...”

ถึงตอนนี้รอยยิ้มบนริมฝีปากยิ่งทวีความอำมหิตมากขึ้น

ไม่เพียงฟอร์มมาลินเท่านั้นที่โดนอาการตกตะลึงครอบงำ แต่รวมถึงเอเจนต์ทั้งสามด้วย เพราะตามความเข้าใจของพวกเขา ร่างสูงโปร่งตรงหน้าควรจะนอนไม่ได้สติเป็นเจ้าชายนิทราอยู่คนเดียว

แต่ภาพที่พวกเขาเห็นตรงหน้า ชายคนนั้นก็กลับดูเข้มแข็งซ้ำยังเต็มไปด้วยอำนาจคุกคามอำมหิต

“หมายเลขสาม!”

Mr. Z เปรยออกมาโดยไม่รู้ตัวขณะเพ่งมองร่างตรงหน้า คิดไปว่าตนเองตาฝ้า

“พวกคุณเตรียมสนับสนุนผมด้วยนะครับ”

หมายเลขสามหันมาบอกเอเจนต์ทั้งสามที่อยู่ในระยะห่างออกไป ทำให้คนทั้งหมดครึ่งสติกลับมา สถานการณ์อันตรรายทำให้ต้องเก็บความสงสัยไว้ เรื่องสำคัญคือเตรียมรับมือกับฟอร์มมาลิน

“คราวนี้ไม่มีอะไรมาขวางแน่ จะได้จบหน้าที่ที่ยืดยาวของฉันกับแกสักที!!”

หมายเลขสามคำรามดั่งลัน พลันพุ่งโผเข้าไปใส่โอโรคจิต นัยน์ตาทั้งคู่แดงฉานปานเลือดวาวโรจน์

Mr. Z ที่โจมตีในระยะไกลได้ดีที่สุดถูกกระชับด้ามปืน นัยน์ตามรกตเขม็งมองฝ่าความมืด เขาร่วงนิ้วลั่นไกใส่เป้าหมายสามนัดซ้อน ส่งกระสุนฝ่าอากาศตรงเข้ายึดใส่ขมับฟอร์มมาลิน

หมายเลขสามสัมผัสได้ทันทีว่า Mr. Z ยิ่งสนับสนุนจากทางซ้าย

เขาจึงพุ่งเข้าไปใส่กระหนาบ โจมตีไล่จากด้านขวา พร้อมกันนั้น Mr. O และ Mr. E ก็พุ่งตามหลังหมายเลขสามเพื่อเตรียมโจมตีสนับสนุนมาติดๆ

กระสุนทั้งสามนัดหยุดค้างกลางอากาศเหมือนหลายๆ ครั้งก่อน แต่คราวนี้มันหยุดห่างจากขมับฟอรัมาลินแค่ไม่ถึงนิ้ว แสดงว่าไอ้โรคจิตแบ่งอำนาจจิตไปเพื่อใช้ด้านรับกับการโจมตีในส่วนอื่นๆ ที่จะตามมา รวมถึงการโจมตีสนับสนุนจากไซยาไนต์ด้วยเช่นกัน

จู่ๆ อาการประหลาดใจฉายในดวงตาสีแดงเลือดของหมายเลขสาม ขณะที่เขากำลังพุ่งทะยานเข้าโจมตี ชายหนุ่มสัมผัสได้ว่าเขาทั้งสองข้างคล้ายกับจมลงในโคลนเลนเหนียว ส่งผลให้การเคลื่อนไหวไม่รวดเร็วเป็นไปตามใจคิด

เมื่อเหลือบมองไปด้านหน้าทำให้พบกับรอยยิ้มวิปริตบนริมฝีปากของฟอรัมาลิน ซึ่งคิดว่าอาการที่เกิดขึ้นต้องเป็นผลมาจากอำนาจจิตของมัน ยิ่งเข้าไปใกล้มันมากเท่าไรเรื่อเหมือนอาการจะยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น จนตอนนี้หมายเลขสามแทบขยับขาไม่ออก

แต่หมายเลขสามกลับไม่มีอาการวิตก เขาคำนวณว่ายิ่งฟอรัมาลินพยายามใช้อำนาจจิตของมันป้องกันตัวมากเท่าไร นั่นหมายความว่าจุดตายของมันคือร่างกายที่แห้งเปราะนั้น หากสามารถเข้าประชิดได้ นั่นคือโอกาสดับลมหายใจของมัน

ในขณะที่หมายเลขสามเกร็งกล้ามเนื้อเร่งเร้าพลังพยายามด้านฝุ่นอำนาจจิตมุ่งหน้าเข้าประชิดตัวไอ้โรคจิต

ทันใดนั้น ดวงตาดังเลือดพลันเบิกกว้างด้วยอาการตระหนก เขาพบว่าเศษกระดูกแก้วจากส่วนต่างๆ ของรถที่แตกเป็นแฉกแหลม

กำลังลอยขึ้นกลางอากาศ ก่อนพุ่งเข้ามาใส่เขาอย่างรวดเร็ว

สภาวะบีบคั้นบังคับให้ชายหนุ่มต้องถลันหลบพลาถายามบุก ทำให้ไม่สามารถหลีกเลี่ยงแคว้งจนวนมากที่พร่างโถมจู่เข้าใส่ได้หมด จนถูกกรีดเป็นแผลยาวหลายแห่งทั่วร่าง ถึงแม้จะเคลื่อนที่ไปได้ช้า แต่หมายเลขสามก็ไม่หยุดอยู่กับที่ เขารุกคืบเข้าไปใกล้ฟอร์มาลีนไปทุกขณะ

นัยน์ตาวิปริตเกิดอาการวิตกกังวลขึ้นบางๆ เมื่อรู้แน่อำนาจจิตที่ต้องใช้แบ่งรับแบ่งสู้หลายตำแหน่งไม่รุนแรงพอที่จะหยุดการบุกของหมายเลขสามได้แน่ มันกลอกตาไปยังเศษกระจกแผ่นใหญ่ที่แตกเป็นแฉกแหลม

แผ่นกระจกลอยขึ้นก่อนจะหมุนคว้างกลางอากาศ พุ่งเข้าใส่หมายเลขสาม ตำแหน่งเป้าหมายที่เล็งไว้คือลำคอ!

แผ่นกระจกใหญ่ที่ถูกฟอร์มาลีนใช้อำนาจจิตบีบให้หมุนอย่างรวดเร็วมีอำนาจการทำลายไม่ต่างอะไรกับกงจักร ถึงแม้จะเป็นหมายเลขสาม หากกระจกสัมผัสกับลำคอโดยไม่ป้องกันคงถูกบันดึระชะขาดกระเด็น

นัยน์ตาแดงสดราวกับโลหิตฉายแววตระหนกขึ้นวูบหนึ่ง ก่อนจะหริ่งเหมือนวิเคราะห์อะไรบางอย่างแล้วเกร็งกำลังบุกต่อไป หมายเลขสามรู้ดีว่าหากผอนกำลังลงมาปิดป้องกระจกแผ่นนี้ เขาต้องถูกอำนาจจิตของฟอร์มาลีนตีกระเด็นถอยกลับไปไกลแน่

วินาทีที่แผ่นกระจกจ่อประชิดลำคอของหมายเลขสามไม่กี่นิ้ว ชายหนุ่มยังคงความเยือกเย็นไม่ปรายตามองคมกระจกที่คุกคามประชิดลำคอด้วยซ้ำ

เพลิงงงง!!

เสียงกระจกแตกลั่นเปรี๊ยะปร่าง กระจกแผ่นใหญ่กลายเป็นเศษ กระจกลอยกระจัดกระจายทำได้แค่กรีดผิวหนังของหมายเลขสามเป็น แผลยาวตื้นๆ

หมายเลขสามปรายตามองเฉียงไปยังด้านขวาของเขา ยิ้มบางๆ ให้อย่างขอบคุณ เพราะเขาสัมผัสด้วยสัญชาตญาณได้ว่าบริเวณที่ว่าง ตรงนั้นคือจุดที่ไซยาไนต์ซุ่มซ่อนอยู่ในสภาพล่องหน

ขณะที่แผ่นกระจกกำลังพุ่งเข้ามา เขาสัมผัสได้ถึงการคงอยู่ของ ไซยาไนต์และเจตนาต้องการยิงสนับสนุน ชายหนุ่มจึงปล่อยให้ เป็นหน้าที่ของไซยาไนต์

นัยน์ตาแดงฉานของหมายเลขสามสาดประกายอาฆาตชวน ขนลุกมากยิ่งขึ้น ขณะที่เข้าประชิดร่างผอมแห้งของฟอร์มาลีน ในระยะ ห่างไม่เกินกว่าห้าเมตร!!

ฟอร์มาลีนรั้งอำนาจจิตส่วนมากมารับมือกับหมายเลขสาม ทำให้ Mr. O และ Mr. E สามารถตามมาสับสนุนการโจมตีในระยะ ประชิดได้ง่ายยิ่งขึ้น

เมื่ออำนาจจิตวิปริตลดลง ชายที่มีพลังกล้ามเนื้อแข็งแกร่งอย่าง Mr. E จึงเคลื่อนไหวได้สะดวก เขาติดตัวขึ้นกลางอากาศ ดิ่งทะยานเข้า ไล่ฟอร์มาลีนพร้อมกับประสานมือรวบกำปั้นทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน แสดงเจตนาต้องการทุบกระแทกเข้าใส่กลางศีรษะของมัน

ขณะร่างดิ่งถลาลงมาจากด้านบน นัยน์ตาที่จ้องเขม็งไปยัง เป้าหมายของ Mr. E พลันเบิกกว้างด้วยอาการไม่คาดคิด เขาพบว่า ประตู่ข้างซ้ายของซากรถที่ดิ่งลงมาพังยับพลันลอยคว้างเข้าใส่ตน

สภาวะบีบคั้นทำให้จำเป็นต้องป้องกัน Mr. E เหยียดกำปั้น กระแทกใส่บานประตูจนปลิวพันทาง แต่ผลของแรงปะทะทำให้เขา ถูกติดกระดองออกจากฟอรัมมาลินมาอีก

ขณะเดียวกัน Mr. O ที่พุ่งทะยานตามมาก็มุ่งหน้าแข่ง Mr. E ขึ้นไป เขากรีตวาดนี้ว ควคุมเส้นเอ็นบางใสรัตรั้งเข้ากับบานประตูรถ ที่ Mr. E ทวบกระแทกเมื่อครู่ พร้อมกับเหยียดมันกลับไปหาฟอรัมมาลิน!

Mr. E รู้ได้ทันทีว่า Mr. O กำลังพยายามสร้างโอกาสสนับสนุน สมมติของฟอรัมมาลิน จึงเกร็งกำลังถลันร่างพุ่งเข้าไปโจมตีซ้ำ ต้องการ เข้าประชิดมันให้เร็วที่สุด

แต่ผลลัพธ์กลับตรงกันข้าม!

คนทั้งคู่รู้สึกตึงวูบที่ข้อเท้า ฝ่าเท้าที่กำลังพาร่างพุ่งทะยานหยุด ชะงักทันที ก่อนที่จะสังเกตเห็นด้วยซ้ำว่าอะไรที่มาหยุดการเคลื่อนไหว ของพวกเขา ตลอดทั้งร่างก็ถูกกระชากลงจนหน้าเกือบฟาดพื้น แต่ ทั้งคู่มีปฏิกิริยาฉับไวพอที่จะยังตัวไว้ทัน

เมื่อพยายามสังเกตโดยรอบกลับไม่พบอะไร แสดงว่าต้องเป็น อำนาจจิตของฟอรัมมาลิน ขณะเดียวกันประตูรถที่ขว้างกลับไปใส่ ฟอรัมมาลินพลันชะงักกลางอากาศ ก่อนจะถูกอำนาจจิตบีบอัดเข้าด้วย กันจนกลายเป็นเศษเหล็กก้อนกลม ร่วงลงพื้น

ถึงแม้ฟอรัมมาลินจะแบ่งอำนาจจิตส่วนใหญ่ไปปรับมือกับหมายเลข สาม แต่มันก็สามารถลดหรือเพิ่มอำนาจจิตที่จะใช้รับมือในแต่ละจุด ที่ถูกโจมตีได้ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงเอเยนต์ทั้งสองไม่ได้มีพลังบุก เเท่กับหมายเลขสาม การใช้อำนาจจิตบางส่วนจึงเพียงพอที่จะหยุดยั้ง พวกเขา

Mr. O แค้นเสียสลดด้วยความเจ็บใจ พลังมองไปยังหมายเลขสาม พบว่าเขาสามารถทะลวงฝาเข้าประตูฟอรัมลินได้มากกว่าเดิม จนเหลือระยะห่างไม่เกินสามเมตร แสดงว่าการบุกฝาของพวกเขาเมื่อครู่ไม่ไร้ประโยชน์เสียทั้งหมด

Mr. Z และไซยาไนต์ที่คอยสนับสนุนอยู่นอกกำลังวิเคราะห์สถานการณ์อย่างละเอียด พวกเขารู้สึกอย่างเดียวกันว่า ตอนนี้หมายเลขสามคือบุคคลเดียวที่ฟอรัมลินกังวล แต่ด้วยกำลังบุกของพวกเขาที่ด้อยกว่าทำให้ถูกอำนาจจิตวิปริตปิดป้องกลับออกมาได้ง่ายเกินไป

เท่าที่ทำได้ก็แค่บั่นทอนสมาธิของไอ้โรคจิตเพื่อกรุยทางให้หมายเลขสาม แต่คนทั้งคู่คิดว่าวิธีนี้ไม่ใช่ทางออกที่ดีที่สุด เพราะถึงพวกเขาจะรบกวนสมาธิของฟอรัมลินได้จนหมายเลขสามเข้าประตู มันมากแค่ไหน

แต่สุดท้ายแล้วเมื่อถึงสภาวะวิกฤติจริงๆ ฟอรัมลินก็จะสั่งอำนาจจิตทั้งหมดกลับมาป้องกันตัวอยู่ดี แล้วทุกอย่างก็ต้องกลับไปเริ่มนับหนึ่งใหม่!!

หรือไม่ก็ต้องทำแบบเดิมซ้ำกันหลายๆ ครั้งจนกว่าฟอรัมลินจะอ่อนแรง ซึ่งเป็นทางเลือกที่เสี่ยง เพราะยิ่งเสียเวลามากขึ้นแค่ไหน ย่อมหมายถึงอันตรายที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พวกเขาไม่วางใจ คิดว่าบางทีฟอรัมลินอาจจะกำลังถ่วงเวลาเพื่อรอโอกาสบางอย่าง!

มีกระแสความคิดบางอย่างผุดขึ้นในสมองของ Mr. Z การโจมตีครั้งล่าสุดเขาลั่นกระสุนสามนัดไปบริเวณขมับของฟอรัมลิน ถึงแม้มันจะไม่ใช้กระสุนหัวระเบิด แต่ความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด

ก็คือ ระยะห่างของกระสุนกับขมับของมันที่ประชิดเข้ามา เป็นเพราะมันใช้อำนาจจิตสวนใหญ่ไปกับหมายเลขสาม

Mr. Z คำนวณไปถึงการใช้กระสุนยับยั้งการคืนสภาพในระดับเซลล์ของไซยาไนต์ที่รู้ชัดแล้วว่าได้ผล แต่ว่าหากกระสุนไม่สัมผัสเป้าหมายย่อมไม่มีประโยชน์ ทว่าหากมีเขาคอยสนับสนุน ผลลัพธ์ที่ออกมาย่อมน่าเสียด!!

Mr. Z เริ่มวิเคราะห์ความเป็นไปได้ พร้อมกับวาดแผนการคร่าวๆ ขึ้นในระบบความคิด พลางเหลียวมองไปยังบริเวณที่คาดว่าไซยาไนต์ซ่อนตัวอยู่ ก่อนจะเอ่ยขึ้น

“กระสุนยับยั้งการคืนสภาพเหลืออยู่กี่นัด?”

“สิบเอ็ด นอกจากนั้นเป็นกระสุนธรรมดา”

เสียงของไซยาไนต์พุดขึ้นจากความว่างเปล่า เยื้องไปทางด้านขวาของ Mr. Z ในระยะไม่ห่างมาก

“พอ เหลือเพื่อ!!”

Mr. Z ตอบกลับในน้ำเสียงแทรกความแค้นอำมหิต

“ผมมีแผนบางอย่างอยากจะปรึกษา เผยตัวด้วย”

Mr. Z พุดขึ้น ทันใดนั้นท่ามกลางความว่างเปล่าปรากฏร่างของไซยาไนต์ขึ้นราวๆ แต่ไม่คืนสภาพทั้งหมด เขากำลังอยู่ในลักษณะเป็นเงาโปร่งใสเห็นเพียงโครงร่างและนัยน์ตาแดงสด

Mr. Z เคลื่อนเข้าใกล้ไซยาไนต์ ความไม่ไว้วางใจในประสาทสัมผัสระดับพิเศษของฟอร์มาลีนั้น ทำให้เขากระซิบบอกแผนการที่คิดขึ้นได้กับไซยาไนต์

นัยน์ตาดำเล็กทอมนิกส์สีแดงของไซยาไนต์สาดแสงสว่างวูบ

สื่อถึงความตั้งใจในแผนการของ Mr. Z

“มันต้องใช้ความแม่นยำสูงมาก ข้ายังมีเงื่อนไขของเวลาที่ กระชั้นชิด คุณมั่นใจแค่ไหน”

เมื่อรู้ถึงรายละเอียดของแผนการไซยาไนต์จึงเอ่ยขึ้นด้วยความ กังวล

Mr. Z ยิ้มบางๆ พร้อมเอ่ย

“ในสถานการณ์คับขันแบบนี้อย่าถามถึงความมั่นใจเลยดีกว่า มันขึ้นอยู่กับว่าจะเสี่ยงลองดูหรือไม่เท่านั้น”

ชายหนุ่มพูดพลางใช้ดวงตาสีเขียวมรกตจ้องเขม็งไปยังคู่สนทนา เพื่อรอคำตอบ

“เล็งเป้ารอประทับยิงได้เลย”

ไซยาไนต์เอ่ยแค่นั้นก่อนจะกลืนหายใจเข้าไปกับอากาศ คำตอบ ของฝ่ายตรงข้ามเรียกรอยยิ้มยินดีผุดขึ้นบนริมฝีปากของ Mr. Z เขามองไปยังฟอรัมลินที่อยู่ไกลออกไป พร้อมเร่งเจ้าประสาทการมองเห็น มุ่งจับเป้าหมาย จนยาน์ตาสีเขียวมรกตสาดประกายอำมหิตคมกริบ

ในเวลาเดียวกัน การโจมตีระยะประชิดของหมายเลขสามไม่ได้ คืบหน้าไปมากเท่าที่หวัง ถึงแม้ตอนนี้จะห่างจากฟอรัมลินแค่สาม เมตร แต่หลังจากนั้นเขาก็กลับไม่สามารถรุกเข้าใส่มันได้แม้แต่คืบเดียว!!

ทางข้างหน้าก่อนถึงตัวฟอรัมลินทำให้เขาารู้สึกราวกับว่า ร่างกายตั้งแต่ท่อนเอวลงไปถูกหล่อผนึกอยู่ในก้อนคอนกรีตหนาแข็ง จนไม่สามารถเคลื่อนไหว

หมายเลขสามรีดพลังทุกส่วนในร่างกายจนกล้ามเนื้อเกร็งเขม็งสิ้น กระตุก นัยน์ตาแดงฉายสาดประกายอาฆาตแทบคลั่งเมื่อเห็นเป้าหมาย

ล้างแค้นอยู่ต่อหน้าแต่กลับไม่สามารถชำระหนี้แค้นได้อย่างใจคิด

ใบหน้าที่เจ็บแค้นของเขากระตุ้นฟอร์มาลินจนรู้สึกสนุกสะใจ

“อย่าเครียดไปเลยครับ คุณก็รู้ว่าไม่มีทางทำอะไรผมได้ สภาพ
ที่เห็นอยู่ตอนนี้ก็ยืนยันแน่ชัดแล้ว”

มันพูดกลางเผยแพร่ยิ้มเหยียดบนริมฝีปากเหียว่น

“ไอ้!!”

หมายเลขสามตะคอกคลั่งจนใบหน้าบิดกระตุก แต่...ทันใดนั้น
นัยน์ตาสีแดงเลือดพลันหดวูบ เพราะเขารู้สึกได้ถึงสัมผัสสังหารที่พุ่ง
ตรงเข้ามา แต่เป้าหมายไม่ใช่เขา แน่แน่นอนว่าฟอร์มาลินเองก็รู้สึกได้เช่น
กัน มันยังรู้ด้วยว่าสัมผัสสังหารนั้นพุ่งเป้าหมายยังตัวมันเอง!!

“เหอะ ไอ้แมลงชั้นต่ำ”

มันแค้นเสียงเหยียดพลาทงกลอกตามองไปยังจุดที่รู้สึกถึงสัมผัส
สังหาร นัยน์ตาวิปริตจำแนกภาพได้ชัดเจนพอๆ กับนัยน์ตาแดงเลือด
ของหมายเลขสามว่า วัตถุที่มาพร้อมกับสัมผัสสังหารคือหัวกระสุน!
เป็นหัวกระสุนสามนัดจากปืนของ Mr. Z ฟอร์มาลินพลันเร่งอำนาจจิต
เข้าต้านรับ จนคมกระสุนหยุดห่างจากลำคอของมันไม่ถึงคืบ

สำหรับฟอร์มาลิน ต่อให้คมกระสุนจะหยุดห่างจากร่างมัน ใน
ระยะห่างแค่นี้ก็ไม่เป็นผล ขอเพียงคมกระสุนไม่สัมผัสร่างผอมแห้ง
ของมันก็เพียงพอ

เสียงลั่นกระสุนยังดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง คมกระสุนมากกว่าสิบ
นัดกรีดฝ่าอากาศพุ่งเข้าใส่ร่างกายส่วนต่างๆ ของฟอร์มาลิน

รอยยิ้มเหยียดยังไม่จางไปจากริมฝีปากเหียว่นของมัน

“จะกี่ครั้งผลก็ออกมาเหมือนเดิม”

มันเอ๋อเรียบๆ อย่างไม่สะทกสะท้าน และก็เป็นที่มันพุดคมกระสุนทั้งหมดหยุดค้างกลางอากาศห่างจากร่างของมันไม่ถึงคืบ ก่อนจะร่วงกราวลงสู่พื้น เหตุการณ์ที่เป็นไปตามใจคิดยิ่งทำให้ฟอร์มาลีนล้าพอง

แต่หากกระสุนยังคงระดมยิงมาไม่หยุด ถึงแม้ผลสุดท้ายจะลงเอ๋อเช่นเดิม ทำให้ล้างสังหารของฟอร์มาลีนถูกกระตุกตื่น พร้อมกับความสงสัยที่ก่อตัวขึ้นในใจ

ถึงแม้มันจะถูกผูกฝ้ายตรงข้าม แต่ในความคิดแท้จริงของมัน ศัตรูพวกนี้ไม่ควรประมาทแม้แต่นิดเดียว ในเมื่อพวกมันรู้ว่าการระดมยิงใส่ไม่ได้ผล แต่ทำไมถึงยังพยายามกระทำการที่เปล่าประโยชน์?

ในสมองวิปริตของฟอร์มาลีนเกิดกระแสวิกขบวนความคิดแล่นปราดขึ้นทันที คำตอบที่ได้ก็คือพวกมันกำลังมุ่งหวังผลบางประการต่างหากล่ะ!!

กระแสวิกขบวนยังไม่ทันจบไปจากสมอง ฟอร์มาลีนก็ประจักษ์ชัดเจนในทันทีกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้า

หลังจากกลุ่มกระสุนชุดที่แล้วร่วงกราวไปไม่กี่วินาที คราวนี้กลุ่มกระสุนระลอกใหม่ก็โหมตามมา ด้วยสัมผัสรับรู้ในระดับพิเศษของมัน ทำให้จำแนกได้ว่า ในกลุ่มกระสุนที่ยิงออกมาชุดนี้ แทกรปนด้วยกระสุนยับยั้งการคืนสภาพในระดับเซลล์ที่เป็นจุดตายของมัน!!

“เข้าใจคิด แต่มันก็ไร้ประโยชน์อยู่ดี!!”

ฟอร์มาลีนคำรามลั่น กลุ่มกระสุนชุดใหม่มีมากกว่าสิบห้านัด รวมถึงกระสุนยับยั้งการคืนสภาพของไซยาไนด์หยุดค้างกลางอากาศ ก่อนจะร่วงกราวลงกับพื้นโดยไม่สามารถสัมผัสร่างฟอร์มาลีนแม้แต่บ่อย

ทว่ากลุ่มกระสุนอีกชุดก็ยังคงตามมาติดๆ!

“ไอ้พวกมดแมลงมันก็มีสมองเท่ามดแมลง!!”

ฟอร์มาลีนยังคำรามลั่น

คราวนี้ในกลุ่มกระสุนที่กรีดฝ่าอากาศของ Mr. Z มากกว่าสิบหกนัด มีกระสุนยับยั้งการคืนสภาพในระดับเซลล์ของไฮยาไนต์รวมอยู่สี่นัด แต่ทั้งหมดก็ไม่สามารถสัมผัสร่างฟอร์มาลีนได้ก่อนจะร่วงกราวลงอย่างไร้ค่า

แม้กระทั่งหมายเลขสามที่อยู่ในระยะประชิดฟอร์มาลีนมากที่สุดก็ยังไม่เข้าใจ ทำไม Mr. Z กับไฮยาไนต์ถึงพยายามระดมยิงใส่ฟอร์มาลีนขนาดนี้ ในเมื่อเห็นชัดเจนแล้วว่าไม่สามารถบั่นทอนสมานธิของมันได้

ในตอนแรกหมายเลขสามเข้าใจว่าคนทั้งสองระดมยิงใส่มันเพื่อบั่นทอนสมานธิให้อำนาจจิตวิปริตลดลง เพื่อกฤษฎางให้ตนเองรุกประชิดฟอร์มาลีน แต่ในเมื่อผลลัพธ์ที่ออกมายังเป็นเช่นเดิม

ทำไมคนทั้งคู่ถึงไม่หยุดมือ!

แต่ในความรู้สึกของหมายเลขสามเขาเชื่อใจว่าทั้ง Mr. Z และไฮยาไนต์ต้องมีจุดประสงค์บางอย่าง พวกเขาต้องไม่ลงมืออย่างไร้เหตุผลแน่ๆ

“คุณระดมยิงชุดนี้เลย ผมกำลังจะลงมือแล้ว!!”

Mr. Z บอกกับไฮยาไนต์กลางปลัดแม็กกาซีนออกมาบรรจุกระสุนชุดใหม่ ขณะที่ไฮยาไนต์ก็ระดมเหนี่ยวไกสาดกระสุนใส่ฟอร์มาลีน ตามแผนการของพวกเขาต้องไม่เปิดช่องโหว่ทั้งระยะเวลาและโอกาสให้ฟอร์มาลีนตั้งตัวทัน

“เปล่าประโยชน์ ช่างเป็นการกระทำที่โง่เง่าเปล่าประโยชน์!”

ฟอร์มาลีนตะโกนปาดน้ำคลุ้มคลั่ง กลุ่มกระสุนที่ยิงจากไซยาไนด์ หยุดค้างกลางอากาศก่อนจะร่วงกราวลงสู่พื้น ตามความเข้าใจของมัน มันคิดว่าคนทั้งคู่พยายามจะระดมยิงเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ เพื่อให้มันพลาดจนถูกกระสุนต่อต้านการคืนสภาพในระดับเซลล์ยิงใส่

Mr. Z ผลักแม่ก้าขึ้นกลับเข้าสู่ตัวปืน ชายหนุ่มเร่งรีบประสาท การมองเห็นจนนัยน์ตาสีมรกตสาดประกายคมกริบขณะมองไปยังเป้าหมาย

“เตรียมตัวได้เลยผมพร้อมแล้ว”

Mr. Z บอกกับไซยาไนด์ คราวนี้เขาลงมือหยุดยิงเปลี่ยนมาเป็น Mr. Z ที่ระดมยิงใส่แทน

เสียงปืนลั่นระรัวก่อรัศมีกาลไฟจากปากกระบอกปืนของเอเยนต์หนุ่มพุ่งสาดแสงสว่างวาบกรีดผ่านความมืด

นัยน์ตาสีมรกตที่สาดประกายคมกริบ แผ่ความกังวลเพราะพวกเขามีโอกาสเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ความผิดพลาดคือสิ่งต้องห้าม!!

Mr. Z สังเกตท่าทางของฟอร์มาลีน เขาเห็นว่ามันไม่ได้แสดงอาการหวาดระแวงผิดปกติ นั่นแสดงว่าโอกาสของพวกเขามาถึงแล้ว

“นับสามผมจะลงมือแล้ว!!”

3... 2...1!!

Mr. Z เหนี่ยวไกทันที พร้อมๆ กับไซยาไนด์ที่ลงมือตาม สำหรับพวกเขาแล้วความแม่นยำจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการครั้งนี้

“หน้าโง่”

ฟอร์มาลีนเอ่ยขึ้นพร้อมรอยยิ้มเหยียด ขณะที่เห็นกลุ่มกระสุนกำลังพุ่งเข้ามาใส่ตนเอง มันเป็นกระสุนชุดสุดท้ายที่จะเป็นตัวชี้วัดแผนการซึ่งถูกยิงออกไปพร้อมกับความหวังของไซยาไนต์ และ Mr. Z

เหมือนทุกๆ ครั้งที่กระสุนทุกนัดจะหยุดค้างกลางอากาศเบื้องหน้าฟอร์มาลีน สองถึงสามวินาทีก่อนจะร่วงลงพื้น แต่คราวนี้ฟอร์มาลีนกลับรู้สึกถึงความผิดปกติบางอย่างที่แทรกปนเข้ามาในระบบการรับรู้ของมัน

ทันใดนั้น นัยน์ตาสีม่วงพลันเบิกกว้างอย่างตระหนก มันพบว่ากระสุนนัดหนึ่งที่อยู่ตรงบริเวณใกล้ขมับของมันเป็นกระสุนหัวระเบิด!!

อาการตระหนกของมันย่อมไม่เกิดขึ้นแน่ถ้าหากมันไม่สัมผัสถึงกระสุนอีกนัดหนึ่งซึ่งถูกยิงมาในระนาบเดียวกันกับกระสุนหัวระเบิดอย่างกระชั้นชิด กระสุนหัวระเบิดจะทำงานเมื่อสัมผัสเป้าหมายแน่นอนว่าอำนาจของมันย่อมหยุดกระสุนได้ ก่อนที่จะร่วงหล่นโดยไม่เกิดผลใดๆ

แต่หากกระสุนหัวระเบิดถูกกระทบด้วยกระสุนอีกนัดหนึ่งอย่างแม่นยำ กลไกการระเบิดย่อมทำงานแน่ ตามทฤษฎีแล้วการยิงกระสุนให้กระทบกันกลางอากาศ ด้วยการยิงมาจากทิศทางเดียวกันย่อมทำไม่ได้แน่ เพราะกระสุนนัดก่อนหน้านั้นอาจจะกระทบเป้าหมายหรือหมดแรงส่งจากดินปืนจนร่วงลง

แต่ในเมื่อกระสุนกลับหยุดค้างกลางอากาศได้สองถึงสามวินาที จึงกลายเป็นโอกาสให้กระสุนนัดที่ตามมาพุ่งเข้ากระทบได้

Mr. Z จึงใช้โอกาสจากพลังอำนาจจิตของฟอร์มาลีน เขาสังเกตเห็น

เห็นว่ากระสุนที่ยิงใส่มันจะหยุดค้างกลางอากาศ เอเยนต์หนุ่มจึงวางแผนใช้ให้เป็นประโยชน์ รวมถึงตอนนี้ฟอร์ม่าลินใช้พลังอำนาจจิตส่วนใหญ่กดดันไปยังหมายเลขสาม กระสุนจึงหยุดห่างร่างมันแค่มิไม่ถึงคืบ

นั่นหมายความว่าระเบิดจะส่งผลกระทบโดยตรงกับมัน!!

สำหรับ Mr. Z แล้วเขารู้ตัวดีว่าต้องไม่พลาดในการลงมือครั้งแรก ด้วยข้อจำกัดของกระสุนหัวระเบิดที่ยิงได้ครั้งละหนึ่งนัด และต้องรอเวลาให้ปากกระบอกปืนเย็นจึงจะยิงใหม่ได้ บวกกับความฉลาดของฟอร์ม่าลิน ถ้าหากพลาดมันย่อมต้องมองแผนออกแน่

นัยน์ตาวิปริตเหลือกลนลาน มันคิดจะรังปลั่งจิตทั้งหมดกลับมาด้านรับ แต่ก็เข้าไป กระสุนที่ตามมาของไซยาไนด์กระแทกเข้ากับกระสุนหัวระเบิดแล้ว

บรี่มมมม!!

กระสุนหัวระเบิดแตกตัวออกเผาไหม้ออกซิเจนโดยรอบกลายเป็นลูกเพลิงแดงฉานแสงโชติช่วงซบไล้ความมืด มวลอากาศถูกแรงระเบิดผลักจนพัดกระพือ หลังจากนั้นโดยรอบก็ถูกปกคลุมด้วยกลุ่มควันขาวคุ้ง

หมายเลขสามมองภาพตรงหน้าด้วยสายตาคาดไม่ถึง เขาก็สังเกตเห็นกระสุนพร้อมๆ กับฟอร์ม่าลิน แต่ในระยะที่ห่างกว่าเขาจึงรีบถอยถลันหลบออกมาได้ทัน Mr. E และ Mr. O เองก็ถูกภาพที่เห็นสะกดจนตะลึงไปชั่วขณะ

Mr. Z ที่เฝ้ามองเหตุการณ์ทุกวินาทีแสร้งยิ้มอย่างสะใจ ที่เหลือก็แค่รอผลลัพธ์ หลังจากที่ตั้งสติได้ทุกสายตาก็มองตรงมาที่ Mr. Z

ชายหนุ่มยิ้มรับทำให้ทุกคนรู้ได้ทันทีว่าเป็นฝีมือของเขา

แต่ไม่กี่วินาทีหลังจากการระเบิด ลมรัตติกาลก็พัดคว้นชาวจางบางลงก่อนที่ภาพจะปรากฏสู่สายตาของทุกคน หมายเลขสามเป็นคนแรกที่สัมผัสได้ถึงความผิดปกติ เขาพุ่งไผ่เข้าหาจุดที่ฟอร์มาลีนเย็นอยู่ทันทีโดยไม่รอให้คว้นจางไปหมด

นัยน์ตาสีแดงเลือดปรากฏอาการวิตกกังวลขึ้นเมื่อพบว่าฟอร์มาลีนหายไประยะหนึ่งที่เกิดการระเบิด บริเวณนั้นเหลือเพียงพื้นหญ้าที่ปรากฏรอยไหม้เพราะเพลิงจากกระสุน ชายหนุ่มรีบเร่งเข้าประสาทการรับรู้ในทันที

แต่ไม่กี่วินาทีหมายเลขสามก็สังเกตเห็นอะไรบางอย่าง เขาเพิ่งมองฝ่าความมืดไปข้างหน้า ห่างออกไปประมาณเกือบห้าสิบลเมตร ในม่านความมืดปรากฏร่างผอมแห้งกำลังเดินโซเซ

หมายเลขสามแสร้งยิ้มเหยิบบนมุมปาก

เขารู้ได้ทันทีว่าร่างนั้นเป็นฟอร์มาลีนไม่ผิดแน่ มันคงอาศัยแรงระเบิดกับพลังอำนาจจิตผลักดันเองให้ลอยไปไกลเพื่อหลบหนี และจากท่าทางการเดินที่ยากลำบากบ่งชี้ชัดเจนว่ามันได้รับบาดเจ็บเพราะแรงระเบิด

หมายเลขสามรีบพุ่งตัวไปเข้าประชิดมัน ด้วยการกระทำที่ว่องไวเท่าๆ กับความคิด ระยะห่างเกือบห้าสิบลเมตรหดวบเข้ามาในเวลาแค่ไม่กี่วินาที!!

ในที่สุดหมายเลขสามก็เห็นสภาพของมันชัดเจนดตา

ร่างผอมแห้งราวกับซากของมันเป็นเลือดชุ่มโชก แขนขาตั้งแต่ข้อศอกลงมาขาดรุ่งริ่ง ลำตัวผอมแห้งเต็มไปด้วยรอยไหม้พุพอง ผิวหนัง

เปิดถลอกเหวอะจนเห็นกล้ามเนื้อแดงสดบริเวณใบหน้ายิ่งบิดเบี้ยว
อัปลักษณ์เต็มไปด้้วยรอยพุพอง ที่มันยังรอดมาได้คงเพราะรังอำนาจ
จิตบางส่วนกลับมาป้องกันตัวทัน แต่ก็เบาบางเต็มที มันถึงมีสารรูป
ทุเรศแบบนี้

“ถึงเวลาที่จะดับชีวิตวิปริตของแกแล้วละ!!”

หมายเลขสามคำรามลั่น เขาพุ่งทะยานเข้าหา มัน เกร็งกำลังจน
กล้ามเนื้อทั่วร่างบิดพอง คิดจะลงมือสังหารด้วยการโจมตีเพียงครั้งเดียว

สัมผัสสังหารจากหมายเลขสามพลันท่วมทะเลักเข้าใส่ฟอร์มมาลิน
มันหันมามองด้วยอาการผวา นัยน์ตาสีม่วงเบิกโพลงลนลาน ภาพที่
ฉายชัดเข้ามาในการรับรู้ของมันคือนัยน์ตาแดงฉานปานเลือดที่กำลัง
สาดประกายอำมหิตของหมายเลขสามพลันพุ่งเข้าใส่ด้วยเจตนาฆ่า
ชัดเจน!!

ถึงแม้อาการบาดเจ็บจะทำให้ฟอร์มมาลินอยู่ในสภาพเจียนตาย
ไม่สามารถใช้อำนาจจิตป้องกันการโจมตี แต่มันก็ยังเหลืออำนาจจิต
บางส่วนอยู่

“กรรรรร!!”

เสือโคร่งตัวหนึ่งพลันพุ่งทะยานออกมาดักหน้าหมายเลขสาม
อย่างกะทันหัน มันฉีกปากกว้างเผยเขี้ยวแหลมกระโจนมุ่งเข้าใส่
ชายหนุ่ม

นัยน์ตาแดงเลือดพลันเบิกกว้างทิวความอำมหิต หมายเลขสาม
วาดมือคว่ำตะบปเข้าใส่ลำคอของเสือโคร่งไซค์ร้าย กัดเล็บจิกลึกจมไป
ในลำคอของมัน ก่อนจะรวบนิ้วฉีกกระชากหลอดลมและเส้นเลือด
บริเวณลำคอขาดวินคามือ!!

ท่ามกลางหยาดเลือดแดงสดฉืดกระชูด เสื้อโคร่งขาดใจตาย กลางอากาศ ก่อนจะถูกหมายเลขสามตัววัดเท้าตะซางของมันกระเด็น ลอยกลับไปตกแทบเท้าของฟอร์มาลีน เพราะถูกขัดขวางอย่างกะทันหัน ทำให้หมายเลขสามไม่อาจประชิดตัวฟอร์มาลีนได้ เขาทิ้งร่างลงพื้น นัยน์ตาแดงสดสว่างวูบท่ามกลางม่านความมืด เขาค่อยๆ เดินเข้า ประชิดมัน

ความแค้นในอดีตทำให้หมายเลขสามอยากให้ไอ้โรคจิตลึมรส ความทรามานในห้วงวินาทีสุดท้ายของชีวิต เขาจึงค่อยๆ สืบเท้าเข้าหา มัน

ฟอร์มาลีนที่แทบประคองตัวยืนไว้ไม่อยู่หอบหนัก มันเพิ่งเคย ลึมรสความหวาดกลัวสาหัส นัยน์ตาสีม่วงเต็มไปด้วยอาการหวาดผวา เมื่อมองไปยังร่างที่กำลังใกล้เข้ามา

“ไอ้ตัวทุเรศ อย่าอยู่ให้ลมหายใจของแกสกรกโลกต่อไปเลย!!”

หมายเลขสามคำรามคลั่ง เขาพุ่งเข้าใส่มันพร้อมทั้งวาดมือตะปบ ร่างแห่งกรงที่เต็มไปด้วยแผลเหวอะหะของฟอร์มาลีน ในระยะแค่นี้ก็ เมตรการลงมือย่อมเล็งผลสำเร็จเพียงอย่างเดียว

แต่สัญชาตญาณระวังอันตรายของหมายเลขสามกลับแผ่รื้อง ลั่น ชายหนุ่มสัมผัสได้ทันทีว่ามีอะไรบางอย่างผิดปกติ หลังจากนั้นเขาก็รู้สึกถึงสัมผัสคุกคามที่ตามมา!!

แต่ไม่กี่วินาทีหมายเลขสามก็รู้ถึงสาเหตุของสัมผัสคุกคาม เพราะซากเลือดที่เขาสังหารไปเมื่อครู่กลับลุกขึ้นพร้อมทั้งพุ่งเผยเขี้ยว ขย้ำเข้าใส่เขา

นัยน์ตาแดงฉานปานเลือดเจอกับเหตุการณ์ไม่คาดคิดจึงหดวูบ

ลงขณะหนึ่ง ก่อนที่จะวิ่งสติกลับมาจับมือได้ทัน หมายเลขสามตัวัดมือ ทั้งสองข้างตะปบเข้าที่ลำคอของเสื้อโคร่งขณะที่คมเขี้ยวของมันคุกคาม จอใบหน้าของเขาในระยะห่างไม่กี่นิ้ว

ชายหนุ่มเกร็งกำลังท่อนแขนและนิ้วมือ ปักนิ้วทั้งสิบนิ้วจมลึกเข้าไปรอบคอของเสื้อโคร่ง ก่อนจะบิดกระซอกจนกล้ำมเนื้อรอบลำคอ ฉีกขาด ปลิดกระซอกหัวเสื้อขาดออกจากลำตัวทันที!!

ท่ามกลางหยาดเลือดสาดคลั่ง หมายเลขสามยืนตระหง่านถือหัวเสื้อโคร่งไว้ในมือข้างขวา ใบหน้าของเขาบิดกระตุกนัยน์ตาแดงฉาน สาดประกายอาฆาตชวนขนลุก เขารู้ว่าเสื้อโคร่งตัวที่ฆ่าไปเมื่อครู่ ต้องโดนอำนาจจิตของฟอร์มาลีนเข้าครอบงำควบคุมจึงพุ่งเข้ามาโจมตีใส่เขา

“กระเสื้อกกระสนเข้าไป แยกยังมีลูกไม้บ้าๆ อะไรอีก!!”

หมายเลขสามตะคอกใส่ฟอร์มาลีนด้วยน้ำเสียงคลั่งอาฆาต แต่สิ่งที่ได้รับกลับมาจากร่างผอมแห้งรุ่งริ่งของมันคือรอยยิ้ม เป็นรอยแสบเยิ้มชั่วร้าย!!

นัยน์ตาแดงสดปรากฏประกายแห่งความสงสัย ในสภาพเจียนตายอะไรทำให้ฟอร์มาลีนยังยิ้มออกได้อีก มันยังมีไฟตายอะไร หรือเพียงแค่ต้องการเกทับใส่!?

หมายเลขสามไม่ปล่อยให้ความสงสัยรังตนเองต่อไป เขาโถมทะยานพุ่งเข้าใส่มันทันที แต่ภาพที่ปรากฏต่อหน้ากลับทำให้นัยน์ตาของชายหนุ่มหดหู่ลงด้วยอาการตระหนกสงสัย

ก่อนที่เขาจะเข้าประชิดตัวฟอร์มาลีน มันพลันยกมือทั้งสองข้างขึ้นขยี้มใส่ลำคอตนเอง จิกกระซอกเส้นเลือดและหลอดลมบริเวณลำคอขาดวินคามือ จนหยาดเลือดพุ่งกระชูดพุ่งกลางอากาศ เมื่อ

หมายเลขสามเข้าประชิดมัน ร่างผอมแห้งก็ล้มลงแน่นิ่ง จมกองเลือดแดงฉานที่ไหลทะลักจากลำคอแทบเท้าของเขา!!

ความสงสัยกลายเป็นคลื่นแรงโหมกระแทกภายในสมองของชายหนุ่ม ขณะก้มลงมองศพของคู่อาฆาต หลังจากนั้นคือคำถามมากมายที่ไหลตามมาภายในสมอง

เป็นเพราะมันรู้ตัวว่าเป็นคราวถึงทางตันจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายอย่างนั้นหรือ? หรือเป็นเพราะนิสัยวิปริตที่ถวิลหาความตายอันปรารถนาจึงลงมือด้วยตนเอง ไม่ปล่อยให้เป็นผู้มือของคนอื่น?

หลายคำถามที่หมายเลขสามพยายามวิเคราะห์ห้วงวันเวียนอยู่ในห้วงความคิดของเขาจนสับสนขณะที่ยื่นนิ้วเพ่งมองศพของมัน

แต่ปมสำคัญที่หมายเลขสามข้องใจก็คือรอยแฉะเยิ้มชั่วร้ายของมันก่อนที่จะลงมือฆ่าตัวตาย!?

“คุณจัดการมันแล้ว!”

Mr. O ที่ตามหมายเลขสามเข้ามาเป็นคนแรกเอ่ยขึ้นเมื่อเห็นสภาพของฟอร์มาลีน

หมายเลขสามส่ายหน้าช้าๆ ก่อนจะตอบ

“ไม่ มันฆ่าตัวตาย...”

Mr. O ขมวดคิ้ว แสดงอาการไม่เชื่อในทันที

“คนอย่างมันหรือ จะคิดฆ่าตัวตาย?”

หมายเลขสามไม่ตอบอะไรเพียงพยักหน้าช้าๆ

Mr. O สืบเท้าตรงเข้าหาศพของฟอร์มาลีน ใช้เท้าเขี่ยพลิกศพของมันให้หงายหน้าขึ้นมา สภาพของแผลหวนจะหวนะบริเวณลำคอ กับเลือดที่มีและเศษอวัยวะภายในที่ติดอยู่ในซอกเล็บของมันบ่งบอก

สาเหตุการตายได้ทันที

“ไม่น่าเชื่อ”

Mr. O เปรยออกมาขณะเพ่งมองศพ หลังจากนั้นแค่ไม่กี่วินาทีทุกคนที่เหลือก็ตามมาถึง ทุกถ้อยคำที่หลุดลอดผ่านริมฝีปากของทุกคนเมื่อเห็นสภาพการณ์ทั้งหมดเป็นไปในทางเดียวกันกับ Mr. O และคำตอบที่ได้รับกลับมามีให้อาการประหลาดใจปรากฏบนใบหน้าของทุกคน

“สิ้นสุดชีวิตวิปริตของมันสักที”

Mr. Z ที่ตระหนกได้ถึงความร้ายกาจของฟอร์มาลินมากที่สุดก้าวออกมาจากกลุ่มคนที่รุ่มล่อมศพของมัน ความอาฆาตที่แน่นสุ่มทำให้เขาจ่อปากกระบอกปืนเข้าใส่ศิระศพใ้โรคจิต ชายนัยน์ตามรกตพลันเหนียวไถ่ยิงซ้ำใส่ขมับทันทีเพื่อระบายอาการแค้น ศิระศพสันกระดูกไปตามแรงกระแทกจากกระสุน

ถึงแม้การกระทำของเขาคือการพยายามหยันซากไร้วิญญาณ แต่ทุกคนที่อยู่ในบริเวณนั้นไม่มีใครคิดห้ามเพราะเข้าใจความรู้สึกคับแค้นของ Mr. Z ชายนัยน์ตามรกตเอื้อมมือสัมผัสไปยังจุดชีพจรของฟอร์มาลินบริเวณด้านข้างลำคอ สัมผัสชีพจรนิ่งสนิทที่ส่งผ่านมาตามนิ้วมือบอกชัดเจนว่ามันไร้ซึ่งชีวิตแล้ว

“มันตายแน่แล้ว”

Mr. Z เปรยอย่างเย็นชา ก่อนจะทรงตัวลุกขึ้นยืน นัยน์ตาสีมรกตยังคงแววของความรังเกียจขณะมองศพมัน

แต่คนที่ลับสนยิ่งกว่าคือหมายเลขสาม นัยน์ตาสีแดงเลือดสดประกายหม่นหมอง ความจริงเขาควรยินดีที่คู่อาฆาตตาย ไม่วามันจะ

ตายด้วยวิธีไหนแต่มันก็คือทางตายเหมือนกัน เท่ากับแค้นของเขาได้ชำระแล้ว แต่ทำไมเขาเองยังรู้สึกไม่ปกติ หรืออาจจะเป็นเพราะเขาไม่ได้ลงมือฆ่ามันด้วยตนเองจึงไม่สาแก่ใจ?

หมายเลขสามสุดหยาใจเข้าลึก พยายามระงับความสับสนที่วิ่งพล่านวุ่นวายในสมอง สงบอารมณ์ส่วนตัวมุ่งไปยังภารกิจสำคัญ

“ถ้าอย่างนั้น เราต้องรีบหาตัวคุณพันธุรัตน์ให้เร็วที่สุด...”

หมายเลขสามยังพูดไม่ทันจบประโยคด้วยซ้ำ จู่ๆ Mr. Z ก็ตะโกนขึ้น

“นั่น! ระวัง!!”

เอเยนต์หนุ่มตะโกน พร้อมกับถลันถอยห่างออกมาจากซากศพของฟอร์มาลีน ในระยะที่ประชิดกับศพมากที่สุดทำให้ Mr. Z สังเกตเห็นสิ่งผิดปกติก่อน เขาเห็นแฉ่งเลือดที่ไหลทะลักออกมาจากปากแผลของมันเริ่มเคลือบหนยับ ในบริเวณซึ่งเป็นทางลาดหากเลือดไหลลงสู่ที่ต่ำย่อมไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ที่ Mr. Z เห็น แฉ่งเลือดของฟอร์มาลีนเริ่มเคลือบหนยับไหลย้อนกลับขึ้นสู่ที่สูงราวกับมีชีวิต!!

ทันใดนั้นคนทั้งหมดในบริเวณนั้นสัมผัสได้ถึงอำนาจคุกคามที่ตามมาทันที แต่ไม่ได้มุ่งตรงมาที่พวกเขา มีคมกระสุนสามนัดแหวกฝ่าอากาศมุ่งเข้าใส่ซากร่างฟอร์มาลีน ทุกคนรู้ได้ทันทีว่าไซยาไนด์เป็นคนลงมือ

ซากศพสิ้นกระต๊ากจากคมกระสุนของไรเฟิลแรงสูง กระสุนสองนัดพุ่งทะลวงศีรษะจนเลือดสาดกระจาย อีกนัดหนึ่งพุ่งทะลวงเข้าใส่กลางลำตัว

แต่การลงมือของไซยาไนด์ไม่สามารถทำให้การเคลื่อนไหว

ประหลาดของหยาดเลือดหยุดลง แอ่งเลือดที่ไหลทะลักออกมาจาก ลำคอของฟอร์มาลีนรวมตัวเข้ากันเป็นสาย เคลื่อนขยับคล้ายงูลำตัว ยาวสีแดงสด!

ทิศทางของสายเลือดมุ่งไปยังซากเสือโคร่งไร้หัว วินาทีนั้น ทุกสายตาได้แต่มองภาพตรงหน้าด้วยอาการตะลึง สายเลือดของฟอร์มาลีนซ่อนไซซึมเข้าไปยังซากของเสือโคร่งไร้หัว

เหตุการณ์ที่ปรากฏต่อสายตาของทุกคนในวินาทีต่อมายิ่งชวน ตะลึง ซากเสือไร้หัวพลันลุกขึ้นยืน ก่อนจะทะยานดีดตัวหนีห่างออกไปจากกลุ่มคนทั้งหมด!!

“ตามเร็วเข้า!”

หมายเลขสามคือคนที่วิ่งสติกลับมาได้เร็วที่สุด เขาตะโกนบอกพร้อมทั้งพุ่งตามซากเสือไปเป็นคนแรก เขาพบว่าซากเสือไร้หัวกำลังวิ่งตัดทุ่งโล่งมุ่งตรงไปยังบริเวณที่เป็นแนวป่ารกทึบ แสดงว่ามันต้องการหนี

ไซยาไนด์ที่อยู่ในบริเวณห่างออกไปก็เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ไม่ต้องเสียเวลาคิดว่าเหตุการณ์วิปริตที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอะไร เขาพลันลั่นไกใส่ซากเสือไร้หัวที่กำลังหนีห่างออกไปทันที

คมกระสุนเจาะทะลวงเข้าไปบริเวณสะโพกและต้นขาขวาของซากเสือ ซากไร้หัวสิ้นกระตูกก่อนจะพลิกคว่ำลงทันที เพราะไซยาไนด์เล็งบริเวณที่เป็นข้อต่อของขา คมกระสุนจึงทะลวงกระดูกแตก ทำให้เคลื่อนไหวไม่ได้

ซากเสือไร้หัวยังพยายามกระเสือกกระสน ตะเกียกตะกายใช้ขาที่ยังใช้ได้เถลไถงของมันไปตามพื้นจนหยาดเลือดลากพื้นหญ้าเป็นทาง

ยาวกลายเป็นภาพเหตุการณ์สยดสยอง!!

Mr. Z ตัดสินใจยิงซ้ำเข้าไปใส่ซากเสืออีกชุดใหญ่ จนการเคลื่อนไหวของมันหยุดลงโดยสิ้นเชิง

หมายเลขสามเข้าประชิดซากสยอง ความไม่ไว้ใจทำให้เขาไม่กล้าสัมผัสซากมัน เพียงแต่เร่งรัดความระมัดระวังมองไปยังซากเสือที่ยังไม่เข้าใจว่า เหตุผลวิปริตอะไรทำให้มันเคลื่อนไหวได้

“เป็นฝีมือพอร์มาลีนอย่างนั้นหรือ!!”

Mr. O เอ่ยขึ้นก่อนจะเดินเข้าไปใกล้ซากเสือ หลังจากนั้นทุกคนที่เหลือก็ตามมาทัน ต่างมองไปยังซากไร้หัวด้วยความรู้สึกสยดสยอง

“แบบนี้มันไม่ใช่มนุษย์แล้ว”

Mr. Z พุดขึ้นบ้าง เขายังยกปืนจ่อเล็งไปยังซากเสือด้วยความไม่ไว้ใจ

“อาจจะเป็นเหตุผลบางอย่าง ที่เกิดขึ้นเพราะการแปลงสภาพของมัน เป็นเพราะยาที่มันใช้”

Mr. O บอก หมายเลขสามจึงถามขึ้น เพราะเขาไม่รู้สาเหตุที่พอร์มาลีนมีสภาพร่างกายแห้งเหี่ยวและมีอำนาจจิตรุนแรง หลังจาก Mr. O อธิบายเหตุการณ์ทั้งหมดให้ฟัง หมายเลขสามจึงพยายามคิดวิเคราะห์

“ผมว่าน่าจะเป็นเพราะอำนาจจิตที่รุนแรงของมันแน่ เลือดที่เคลื่อนไหวได้ราวกับมีชีวิตนั้นเป็นเพราะพลังอำนาจของมัน อาจจะเป็นตัวของมันเองที่เปลี่ยนสภาพไป ยิ่งไงก็ตามเลือดก็เป็นส่วนประกอบของร่างกายที่สำคัญที่สุดอยู่แล้ว แล้วในเลือดยังเต็มไปด้วยสารประกอบสำคัญของร่างกายหลายๆ อย่าง มันคงใช้วินาทีสุดท้ายของชีวิตประจุ

อำนาจจิตทั้งหมดเข้าไปในเลือดตนเอง เป็นแบบนี้มันถึงได้เลือกที่จะฆ่าตัวตาย”

“หมายความว่า เราต้องทำลายเลือดนั้น แล้วที่ซากรือโคร่งขยับได้ก็เป็นเพราะมันใช้เลือดของมันเข้าไปครอบครองร่างเสือ แบบนี้มันก็สามารถย้ายเข้าไปในร่างของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ได้เรื่อยๆ อย่างนั้นหรือ สภาพแบบนี้มันไม่ใช่มนุษย์แล้ว จะเรียกว่าตัวประหลาดก็คงได้”

Mr. Z พูดขึ้น พลังส่ายปากด้วยความรังเกียจ

“แล้วคุณจะทำยังไงกับมัน!”

Mr. O หันไปถามหมายเลขสาม ชายหนุ่มส่ายยิ้มอำมหิตมองไปยังซากรือโคร่งที่นิ่งสงบ

“ผมเดาว่าตัวมันตอนนี้ยังคงอยู่ในซากรือโคร่งแน่ ถึงมันจะเป็นแค่ก้อนเลือดอ่อนแอ แต่ก็ยังเป็นจุดแข็งที่สุดด้วยเช่นกันหากมันย้ายเข้าไปในร่างของสิ่งมีชีวิตที่แข็งแกร่ง จุดสำคัญที่สุดคือเราต้องจัดการกำจัดมันไม่ให้ย้ายเข้าไปในร่างสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ได้อีก ผมจะเฝ้ามันทิ้งพร้อมซากรือโคร่ง!!”

หมายเลขสามประกาศเสียงเหี้ยม นัยน์ตาแดงสดสาดประกายวูบขึ้น ทุกคนในที่นั้นสบตากัน พร้อมพยักหน้าโดยไม่ต้องเอ่ยอะไร ออกมาก็รู้ได้ว่าเห็นพ้องกับหมายเลขสาม

Mr. Z ปลดแม็กกาซีนปืนออกมา บรรจุกะสุนหัวระเบิดไว้นัดแรกสุด ก่อนจะประกอบกลับกระซากราลำกล้องขึ้นลำและยื่นปืนให้หมายเลขสาม

“ความแค้นของคุณ ชำระด้วยตัวเองเถอะ”

หมายเลขสามสบตากับเอเยนต์หนุ่ม เขายิ้มบางๆ ให้อย่าง

ขอบคุณ

หมายเลขสามจ่อเล็งปากกระบอกปืนไปยังซากเสือ นัยน์ตาสาดประกายหิ่ยม รู้สึกว่าเลือดในร่างกายกำลังฉีดพล่าน ขณะที่แค้นสาหัสกำลังจะได้ชำระด้วยมือตนเอง!!

แต่ในขณะที่เดียวกัน ในส่วนลึกของความรู้สึกของชายหนุ่มกลับเต็มไปด้วยความว่างเปล่าอย่างน่าประหลาด รวากับว่าหากใ้โรคจิตตายไปเหมือนทำให้เขาขาดจุดมุ่งหมายบางอย่างในการดำรงชีวิต หมายเลขสามกวาดตามองไปโดยรอบซากเสือเพื่อต้องการความแน่ใจ ว่าฟอร์มาลีนจะไม่มีทางหนีอีก เขาพบว่าในรัศมีเป็นวงกลมเกือบสิบเมตรโดยรอบซากเสือ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นได้อีก

“จบกันสักที”

หมายเลขสามเปรยเรียบๆ เหนี่ยวนิ้วชี้ที่สอดอยู่ในโกร่งไกปืนทันที เสียงกลไกโลหะในกระบอกปืนกระทบกันบ่งบอกว่ามันทำงานแล้ว

ปังงงง!

กระสุนหัวระเบิดถูกส่งออกจากลำกล้อง ฟุ่งตรงเข้าใส่ซากเสือในระยะประชิดทำให้การระเบิดยิ่งส่งผลรุนแรงขึ้น

ปรี่มมมม!!

เสียงระเบิดลั่นสะท้าน ลูกไฟลุกพริบสว่างวาบ แสงระเบิดส่งผลให้อากาศพัดกระพือ ทุกคนโดยรอบสัมผัสได้ถึงแรงระเบิดและกระแสลมร้อนผ่าวที่เสียดปะทะผิวกาย นัยน์ตาสีมรกตมองภาพตรงหน้าด้วยสายตาที่สาดสะท้อนความสะใจ เพราะฟอร์มาลีนเป็นคนเดียวที่สามารถยึดเย็ดความอัปยศที่สุดในชีวิตให้แก่เขา

อานูภาพของกระสุนหัวระเบิดที่ยิงในระยะใกล้เผาซากเสื้อจนมอดไหม้ในระยะเวลาแค่ไม่กี่วินาที ทั้งไว้เพียงแค่ซากไหม้เกรียม ไม่สมประกอบส่งควันเหม็นคั่งจุนจวมุก

Mr. Z เดินเข้าไปใกล้บริเวณที่เกิดการระเบิด ใช้สายตาที่แหลมคมมองสำรวจบริเวณที่ไหม้เกรียม เขาไม่เห็นอะไรที่ผิดปกตินอกจากซากไม่สมประกอบไหม้เกรียมเกลื่อนพื้น

ชายหนุ่มหันกลับไปสบตากับหมายเลขสาม หมายเลขสามเองก็พยักหน้ารับ เขาพยายามเร่งรีบประชาสัมพันธ์ตรวจสอบจับความผิดปกติ แต่ก็ไม่สามารถจับสังเกตสิ่งผิดปกติใดๆ ได้ หมายความว่าฟอร์มาลีนสิ้นซากไม่เหลือแม้แต่วาง!!

หมายเลขสามถอนหายใจหนักๆ เขาพยายามปรับสติสมาธิให้กลับมาจดจ่อกับภารกิจที่เหลือ

“ตอนนี้เราต้องรีบตามหาพวกคุณพันรรัตน์โดยเร็วที่สุด”

หมายเลขสามเอ่ย ทุกคนพยักหน้ารับ ก่อนจะปรึกษากันว่าทิศทางที่จะมุ่งไปคือบริเวณจุดแรกที่เด็กชายได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจ

ก่อนที่พวกเขาจะมุ่งหน้า จู่ๆ หมายเลขสามก็เอ่ยขึ้น

“ไซยาไนด์ล่ะ?”

“อาจจะล่องหนอยู่แถวนี้?”

Mr. Z ตอบ

“ไม่ ไม่ใช่ ผมไม่สามารถสัมผัสได้ถึงตัวเขาเลย สัมผัสของผมไม่พลาดแน่”

นัยน์ตาสีมรกตเกิดประกายวิตกบางๆ ตอนแรกก็เห็นไซยาไนด์

ปรากฏตัวขึ้นเขาก็รู้สึกประหลาดใจมากแล้ว แอมโซยาไนด์กลับหันมา
ร่วมมือกับพวกเขาอีก จึงทำให้ยิ่งประหลาดใจหนักขึ้น แต่เพราะ
เหตุการณ์อันตรายทำให้เขาละความสงสัยเก็บไว้ แต่จู่ๆ พอฟอร์มาลิน
ตายโซยาไนด์กลับปลื้มตัวหายไปโดยไม่บอกกล่าว ทำให้ Mr. Z เริ่ม
วิตก

“อย่าเสียเวลาเลย ไปคุยกันระหว่างทางเถอะครับ ผมเริ่มเป็น
ห่วงคุณพันธรัตน์”

Mr. Z บอก ก่อนจะมุ่งหน้าไปเป็นคนแรก โดยมีคนทั้งหมดตาม
ไปติดๆ ทั้งซากไหม้เกรียมของซากเสือไว้เบื้องหลัง โดยทุกคนไม่ได้
ดูใจคิดเลยว่า ขณะที่พวกเขากำลังตัดสินใจจัดการซากวิปริต ภายใน
เวลาไม่ถึงหนึ่งนาทีด้วยซ้ำไป หยาดเลือดสายหนึ่งจากซากเสือค่อยๆ
ซีมหายลงไปได้ผิวดิน... หลังจากนั้นได้เดือนดินตัวหนึ่งก็มีลักษณะ
การเคลื่อนไหวที่แปลกไป

มันซอนไซ ชูดลึกลงไปได้ผิวดินอย่างเร่งร้อน รวากับหวาดกลัว
อะไรบางอย่างจนต้องออกห่างจากบริเวณนั้นให้ไกลที่สุด!!

